

Publicerad 2006-11-07 15:23 av egon

Det här är egentligen en text skriven för att läsas upp högt, tillsammans med en annan person som läser vissa av meningarna som är tvetydiga om det är huvudpersonens egna tankar eller berättarens.

det tar aldrig slut.

Han avskyr att sitta på det yttersta sätet. Det går inte att slappna av i kroppen riktigt. Men nu har han inget val. Han vill bara hem. Till soffan och tvn och dvdspelaren.

Han har bara en film, Seven, men i arton olika versioner. Den vanliga, extended version, samlingsboxen, dubbel-dvdn och directors cut. Allt gånger två eftersom varje version måste finnas i oöppnad förpackning. Vissa har olika omslag också. Då har han två av dem med. Sju dödssynder. Synder så farliga att man kan dö av dem, och det gör de ju i filmen. Dör. Han tycker Brad Pitt är snygg. Det är sant. Fast han vågar inte erkänna det, någon kan tro att han är bög. Det är en synd. Det är det inte, egentligen, men han vågar inte heller erkänna att han tycker det är en synd. Så då är det bättre att hålla tyst.

Det sitter en dam på fönsterplatsen. Han önskar att han satt på fönsterplatsen. Då hade han kunnat andas på rutan och gjort figurer med pekfingret i imman. Damen fnissar till, som ett svagt gurgel i halsen. Hon läser en bok. Han vågar inte titta närmare, fast han är nyfiken på vilken bok det är som är så rolig. Hon kan tycka att han är påträngade om han skulle göra det. Verka avundsjuk, missunsam för att hon fnissar och inte han. Det är synder det också. Han avstår.

Nu är det inte långt kvar. Bara lika mycket till som han redan åkt. Han ska se filmen ikväll. Som vanligt. Till det ska han äta en Magnum-synd. Lättja kanske? Men hans lager i frysen börjar sina, och glassarna säljs inte längre. Men GB måste ha fler på lager. De måste. De har inte svarat på hans mail med förfrågan om att få fler tidigare. Han kanske ska hitta på något sorgligt för att få dem att svara den här gången? Att han dör om han inte får fylla på sitt förråd. Fast det är ju en synd. Att ljuga.

Det är mörkt. Bara lampan framme vid föraren är tänd. Han hör att paret på sätet framför pratar mat. Hans mage kurrar. En BigMac med plusmeny och extra dressing och en chokladdonout till efterätt skulle vara så gott. Men han kan inte äta det. Det är en synd att frossa i fett och godsaker. Frosseri är till och med en av dödssynderna. Han vill inte dö nu. Han är inte färdig med livet än. Det finns så många fler synder att undvika och uppmärksamma.

Blinkerljuset lyser upp omgivningen. Han möts av lukten av våt asfalt. Det krashar under foten. Fan. Han har dräpt en snigel med sin fot. Fan!

Det tar aldrig slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren egon med Poeter.se id #11133 innehar upphovsrätten